

Bayer Zsolt: Huszonkett?

2010 április 02. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Huszonkét éve vagyunk. Huszonkét évvel ezelőtől alapítottuk a Fideszt. Ami a csapdánk lett. Itt állunk benne – a huszonkettes csapdájában.

Amikor alapítottuk, az első hivatalos – tehát állampárti, tehát szocialista, tehát kádári, tehát undorító – kommentár azt a kérdést vetette fel, hogy vajon „kinek a megbízásából” hoztunk mi létre egy új ifjúsági szervezetet.

Ez a „nem lehet tudni, kinek a megbízásából” annak idején annyit jelentett, hogy gonosz „imperialista erők” állnak a háttérben. Így gondolkodott a rendszer. Akkor mindenki mögött ott állt egy gonosz „imperialista erők” – ?szerintük.

Amúgy ma már nem tudom, mit is akartunk mi egészen pontosan. S hogy mennyire gondoltuk komolyan. Illetve: volt-e közöttünk valaki, akinek eszébe jutott, hogy ebből huszonkét év múlva is lesz valami.

Lett.

Itt állunk huszonkét év elmúltával, s egyedül vagyunk. Már megint egyedül. Persze, most úgy három és fél millióian állnak mögöttünk, így kibíráható ez a magány – de ez a huszonkét évnyi létezés, ez a csapda.

Csak a Fidesz – ez a csapda.

Mert miért van az, hogy úgy nagyjából tizenhét éve minden politikai erőkkel azzal van elfoglalva, hogy a Fidesz ne legyen? Hogy mi ne legyünk?

Mert ezzel vannak elfoglalva.

Aki volt, aki van, s felteszem, aki még lesz, el?bb-utóbb eljut odáig, hogy bennünket akar eltüntetni a politikai térképről. S ez a közös, nagy igyekezet egyszersmind össze is hozza őket. El?bb vagy utóbb minden politikai erők egymásra talál ebben a nagy, közös célban. (Úgyhogy lesz itt még ám meglepetés, barátaim!)

Miért van ez így?

Nem válaszolok erre a kérdésre. Csak úgy felvetem. Hogy legyen gondolkodni való, s hogy eltöprengjünk rajta: talán nem véletlenül van ez így...

De hát, vagyunk – huszonkét év után, egyedül, s most ismét azt kérdezzeték az új pogányok, hogy vajon kinek a zsoldjában is vagyunk. Kiében? Hát a muszáj-Herkulesében...

D?ltömre Tökmag Jankók lesnek:
Úgy szeretnék gyáván kihúynyi
S meg kell maradnom Herkulesnek.

Milyen hígféjük a törpék:
Hagynának egy kicsit magamra,
Krisztusuccse, magam megtörnék.

De nyelvelnek, zsidongnak, ?znek
S neki hajtanak önvesztükre
Mindig új hitnek, dalnak, t?znek.

Szeretném már magam utálni,
De, istenem, ?k is utálnak:
Nem szabad, nem lehet megállni.

Szeretnék fájdalom-essen
Bujdosni, szökni, sírni, fájni.
De hogy ez a csürhe nevéssen?

Szegény, muszáj-Herkules, állom,
Gy?zöm a harcot bús haraggal
S késik az álmom s a halálom.

Sok senki, gnóm, nyavalyás, talmi,
Jó lesz egy kis hódolás és csönd:
Így nem fogok sohse meghalni.

Hát így. Nincsen nagyobb csapda, mint a muszáj-Herkulesé. De megoldjuk. Újra megcsináljuk. Beleállunk.
Egyedül. Veletek. Csak a Fidesz.
Bayer Zsolt, magyarhirlap.hu

[Tweet](#)

[Pin it](#)

MAGYAR MENEDÉK KÖNYVESHÁZ

www.magyarmenedek.com

Ajánló